

ALUMNI ACHTERAF

De begrafenisondernemer kreeg tijdens de studie godsdienstwetenschappen al een baantje in de lijkverzorging. Afstuderen kwam er toen niet meer van. De doopsgezinde predikant liet zich verrassen door wat op haar pad kwam, maar ziet in dat pad wel de hand van God.

✍ ELLIS ELLENBROEK

WIETEKE VAN DER MOLEN (48)

STUDIE godsdienstwetenschappen en godgeleerdheid 1993-2001, in 2001 ook de kerkelijke opleiding aan doopsgezind Seminarium Amsterdam voltooid; in 2008 gepromoveerd aan de RUG **IS** predikant-directeur doopsgezind broederschapshuis Dopersduin in Schoorl. www.dopersduin.nl **HUISHOUDEN** partner Martijn (49); zoons Job (26) en Simon (19) zijn uit huis **HUIS** beheerderswoning op terrein Dopersduin **INKOMEN** 5.530 euro bruto in 2022

'Mijn leven is een verzameling toevaligheden. Ik zie daar wel iets van goddelijke leiding in. Je laat dingen op zijn beloop en komt ergens uit. Dat is dan de plek waar je kennelijk moet zijn. Mijn vader had een boerderij. Wij gingen nooit op vakantie. Maar via via kwam ik als kind bij een doopsgezind zomerkamp terecht in Giethoorn. Later kwam ik in de leiding van die zomerkampen. Zo raakte ik betrokken bij de doopsgezinden. Van huis uit waren wij niet kerkelijk. In 1996 ben ik gedoopt, in Groningen.

Het jaar daarop werd mijn oudste zoon Job geboren. Ik was onbedoeld zwanger geraakt. Job is zo'n beetje groot geworden op de faculteit waar ik godsdienstwetenschappen en theologie studeerde. Ik nam hem vaak mee. Dopersduin is een doopsgezind broederschapshuis voor ontmoeting, bezinning en ontspanning. Mensen van de eigen gemeenschap komen hier, maar ook veel niet-doopsgezinden. Het jaar rond hebben we hier allerlei groepen. Het is een zachte plek, naïef bijna. Een beetje in de wereld, maar niet van de wereld. Wie alleen naar onze vakantieweken komt, is aan het eind van zo'n week familie. Zo gaat het. In 2013 ben ik begonnen als predikant-directeur, mijn partner werd beheerder-directeur. Daarvoor was ik predikant van de doopsgezinde gemeente van Schagen en omstreken. Ik ben geen klassieke predikant met een roeping, die vanuit een voorgoed vormd geloof de Bijbel leest en naar de kerk kijkt. Ik ben meer een godsdienstwetenschapper, een beschouwer, dan dat ik weet hoe het moet. De doopsgezinde geloofsgemeenschap kent geen hiërarchie en geen dogma's. Er is geen kerkelijke leer. Doopsgezinde gemeenten zijn volstrekt autonoom. De mensen bepalen samen de richting. Mijn speelruimte in Dopersduin is groter dan ik in een gewone gemeente ooit zal hebben. Mijn eigenlijke functie is de visie voor het huis uitstippelen, de gemeenschap helpen bouwen en vrijwilligers trainen. Maar als het nodig is ben ik hier ook aan het verbouwen. Ik kook, verwissel de vuilniszakken en sta desnoods de riolering open te peuteren als die verstopt is. Heel hands on. Aan Schoorl heb ik wel ontzettend moeten wennen. Het is hier enorm bosrijk. Ik ben er eentje van de verre einders. Die zijn hier ver te zoeken.'

RETOURADRES: RUG/A&F, POSTBUS 72, 9700 AB GRONINGEN, NEDERLAND
ABONNEREN, ABONNEMENT OPZEGGEN OF ADRES WIJZIGEN: ALUMNI@RUG.NL

TOON VAN DEN BOOGAARD (50)

STUDIE godsdienstwetenschappen 1993-1998 (propedeuse behaald) **IS** begrafenisondernemer in Lochem **HUISHOUDEN** met dochter Rivka (10); relatie met Floortje Goetsch (40) **HUIS** rijtjeshuis Lochem **INKOMEN** ca. 55.000 euro bruto per jaar

'Toen ik een jaar of zeven was schijn ik tegen mijn moeder gezegd te hebben dat ik in de uitvaart wilde. Het zit niet in de familie, dus waar dat vandaan kwam? Als we op vakantie archeologische opgravingen bekeken, ging ik in graven liggen om te zien of ik erin paste. Ik was jong hè, dan doe je rare dingen. Dat doe ik nou nooit meer! Tijdens de studie kwam ik voor een opdracht op begraafplaats Selwerderhof. Ik leerde er mensen kennen en rolde de laatste verzorging in. Het werd de nekslag voor de studie.

Op een gegeven moment zat ik met een pieper in college. Kwam er een overlijdensmelding, dan was ik weg. Mijn studentenbaan bij een uitvaartverzorgers in de stad bestond niet alleen uit dragen van de kist, maar ook uit wassen, kleden en kisten. Ik heb er nog steeds wel spijt van dat ik de studie niet heb afgemaakt. Ik werd zelf uitvaartverzorgers. Nu ben ik in loondienst bij Monuta, maar ik was ook eigen baas. Daar tussenin zat een pauze van anderhalf jaar waarin ik geprobeerd heb de zaak van een kennis over te nemen. Een prachtig bedrijf in inrichten van kerken en religieuze ruimtes. De overname kwam niet rond bij de bank door corona. Als uitvaartverzorgers ga ik naar de familie om te overleggen hoe ze een begrafenis of crematie in willen vullen en dat zetten we dan samen in elkaar. Het is een heel creatief beroep, een soort eventplanning. Anderen leren hoe je zo'n ritueel maakt trekt mij. Ik ben nu in training voor een meer coachende rol. Je maakt bijzondere dingen mee. We zijn een keer met de hele stoet door de drive-in van McDonald's gereden, omdat de overledene gek was op hamburgers. Het is volslagen onplanbaar werk. Soms breng ik mijn dochter naar school en dan ben ik hier op kantoor. Als er dan niemand is ga ik wel eens een uur muziek maken. Ik houd van Ierse folk. Ik speel zelf houten dwarsfluit. Er ligt een reservefluit in mijn bureaula. Het is maar goed dat mensen niet zien dat ik in mijn pak onder een tl-buis wat zit te oefenen.'